

PANSARTROSSKOMPANIET har till uppgift att understödja övriga delar av bataljonen med transporter av olika slag, sjukvård, drivmedel, förrådstjänst, livsmedel, bärgning och reparationer. De plutoner som ingår är transportplutonen, underhållstroppen, reparationsplutonen samt första till tredje sjukvårdstropp.

Under vår tid i Bosnien, skriver kompanichefen major Jonas Edman, har trosskompaniet:

- kört 80 000 konvojkilometer
- mottagit och understött med 2 000 000 liter drivmedel
- vägt isär 1 500 000 kilo livsmedel
- mottagit och skickat iväg över 500 000 kilo gods
- utfört 1 300 reparationer
- gjort 150 grundtillsyner
- utfört 200 servicar
- utfört 100 bärgningsuppdrag
- omsatt över 10 000 reservdelar
- tillbringar 300 dygn med sjukvårdsresurser på OP
- gjort 450 sjukvisitationer
- lyckligtvis bara utfört ett dussintal sjuktransportfall

Imponerande siffror som visar att vi har haft mycket att göra. Jag vågar påstå att vi har gjort det bra och professionellt. Jag kan inte minnas att vi någon gång under missionen misslyckades med att ställa upp med det stöd som är nödvändigt för att bataljonens olika kompanier behövde för att fungera.

Flyktingläger var en sak som många på kompaniet engagerade sig i. Att handfast få hjälpa folk i nöd är något som jag tror gjorde missionen mer meningsfull. Det kan vara svårt att se den direkta nytta av vårt normala arbete för civilbefolkningen men jag hoppas, till exempel, att kommande bataljoner fortsätter med de speciella "Barnens Dag" som hela kompaniet engagerade sig i vid två tillfällen.

Avdelningscheferna envisades med att kalla tjänsten för rutintjänst - till och med camparbete av rutinkaraktär - men så var det ju inte. Även om tjänsten har varit snarlik så har ingen dag varit den andra lik!

Det är lätt att göra tankefelet att FN-tjänst bara innebär sex månaders tjänstgöring. För min egen del började arbetet redan i april 1994, för de flesta plutons- och troppchefer i maj och för övriga på kompaniet i augusti/september. För trosskompaniet höll missionen på fram till mitten av april.

Man sätter sig inte bara på planet och åker iväg, utan det krävs både små och stora förberedelser. Alltifrån att se till att hyran därhemma betalas till att genomföra en tuff utbildning. I efterhand tror jag ändå att vi kom ganska nära det som utbildningen skulle ha innehållit.

I snö, regn, lera och dy, i solsken och värme tillbringade vi sex månader i Bosnien. En tid som vi aldrig kommer att glömma. Mycket av det vi har upplevt har för alltid etsats sig fast på näthinnan.

Jag är stolt över att ha varit chef för 11:e pansartrosskompaniet och tackar er alla - soldater och befäl - för den tid som varit.

Låt oss alla komma ihåg orsaken till vår Bosnien-vistelse:
Kanske har vi, åtminstone en aning, gjort livet lite drägligare för befolkningen och kanske har vi hjälpt till med att föra freden lite närmare.
Lycka till alla i ert fortsatta värv!

Jonas Edman
Major , Chef 11:e pansartrosskompaniet

11:e Westgöta Pansartrosskompani/soldater

Hur kan man lättast beskriva vår tid som FN-soldater i Bosnien? Uppgiften är inte lätt men vi gör ett tappert försök!

Transportplutonen inleder

Två gånger i veckan lämnade vi Tuzla och VL för att hämta förnödenheter och post i Split. Med våra fordon har vi trotsat väder och vind på något som kallas vägar men som oftast visat sig vara kostiga. Många hinder på vägen fanns det: PAKBAT:s vägregleringar, granatbeskjutningarna i Mostar och ”yxornas” vilda framfart på vägarna. Inget kunde stoppa oss från att nå våra mål. Visst var det jobbiga och tröttsamma fem-dagars-utflykter men väl framme har allt varit bra.

Vi väntade oss inte att bli mottagna av vinkande barn, poliseskort, överflygningar av flygvapnet eller något massmediauppbåd när vi återvände till Sverige. Vår belöning bestod i att vi fick jobba för något som vill alla tror på: För FREDEN!

Så här minns sjukvårdstropparna sin tjänstgöring

I oktober vi på sjukvårdstropparna kom ner, nu när vi tillbaka ser. Sex månader i början kändes tungt men efter leaven var det lugnt.

Inom tre kompanier har vi roterat den goda stämningen har vi noterat. 8:e, 9:e och 10:e kompanierna fick plåster vid våra besök mycket god mat fick vi från deras kök.

Vi har haft en hel del Red Alert men det lugnade ner sig och det var ganska skönt.

Sedan kom en lång blockad då tryckte vi i oss en hel del chocklad. Vissa fick sitta fast på T22 medans andra på kompaniet fick i beredskap stå.

Vintern kom och vi såg bara vitt runt om. Ibland var det nära att det höll på att i diket bära. Men proffs som vi är, vi oss av misstagen lär.

En sjukvårdscontainer vi har haft med den, har nästan blivit våran sed.

Flyktingläger och Gradina Hospital fick besök under vardagsrutinernas ibland het-siga stök.

Många OP:n har vi varit på för det är ju sällan vi stilla stå. Amanda, Lucia och Sunflower kom, dessa operationer har vi varit med om.

Under vår VL-tid har vi rullat hundratals mil med våran SISU fordon. För vi åker med på mat- och bränslekonvojer och Split därmed ofta förnöjer.

Stämningen har varit både ner och upp men ingenting har fått oss att ge upp. Sammanfattningsvis våra mål vi har nått vi på 1:a, 2:a och 3:e sjukvårdstropp. BA 03 är över vi åker hem till dem som vi behöver och räknar kanske en hel del klöver.

Service behövdes efter färderna på vägarna/kostigarna

Det fixade replutonen i nöd och med lust:

Vi bestod av Lätta Rep, Tunga Rep, Bärning och Reservdelar. Tillsammans försökte vi göra ett gott arbete på de fordon och maskiner som rullade in på verkstaden.

Lätta Rep hjälpte till ute på kompanierna och fungerade också som konvojeskort vilket var ett skönt avbrott från camplivet på VL.

En annan enhet som var mycket ute och rörde på sig var Bärning som under en stor del av missionen var grupperade på Milankovicehöjden och hjälpte till att hålla vägarna fria samt såg till att fordonen höll sig på vägen.

Tunga Rep fick många omöjliga projekt - många av dem undrade vi hur folk hade fått till! Då uppfinningsförmågan var stor och viljan likaså, så gick det ändå under devisen: ”Det man inte har och inte får, det tillverkar man”.

Reservdelsgruppen är en oerhört viktig del i länken. Under sex månader byggde människorna i den upp ett väl fungerande reservdelslager trots svårigheter som leveranstider och lagerplats, sverigekontakter och stressade mekaniker.

Att ge service till kompanierna var också en viktig del av vårt arbete.

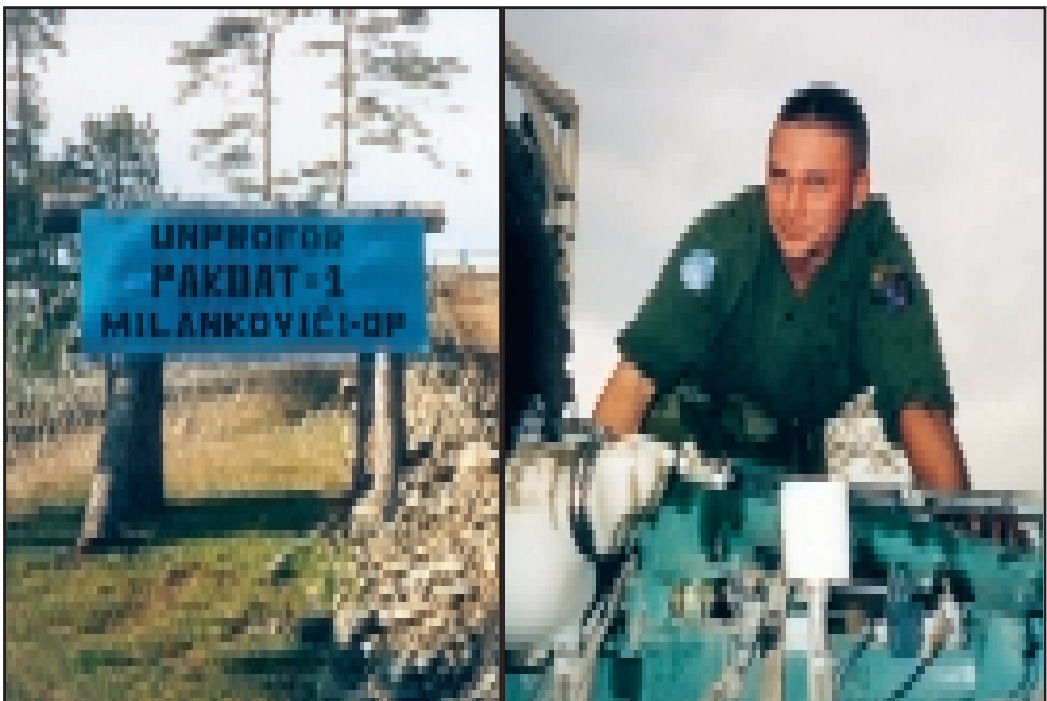
Underhållstroppen - Förråd, Livsmedel och POL

- stod för ”markservicen” inom bataljonen.

Livsmedel skötte mottagning och ”splittring” av all mat som kom till VL. Trots problem med förstörda grönsaker försökte de se till så att alla fick det de skulle ha.

POL-gruppen hade hand om lagring och fördelning alla driv och smörjmedel. Ett av de ständiga orosmomenten var den allmänna anropssignalen ”POL-jouren till POL-plan!”

Sist men inte minst så har vi Förrådsgruppen som lossade och lastade alla konvojer såväl under sena vardagskvällar som på Jul och Nyårsafton. Gruppen försökte också serva resten av bataljonen med övrigt underhåll trots svårigheter med leveranser från UNPROFOR och bristen på lagerutrymme.

Sammanfattningsvis:

Det finns inget som vi vill ha gjort, snarare tvärtom. De svårigheter som fanns har snarare hjälpt oss att komma närmare varandra och formas till ett väl fungerande 11:e Westgöta Pansatrosskompani.